

7) dopłat do lokali w hotelach pracowniczych i kwater najmowanych na cele zbiorowego zakwaterowania oraz do czynszów za mieszkania zakładowe w wysokości faktycznych dopłat z I półrocza 1991 r. oraz w II półroczu 1991 r., w kwotach wynikających z proporcji dopłat stosowanych w I półroczu 1991 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczenia podatku od wzrostu wynagrodzeń od dnia 1 stycznia 1991 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

323

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1991 r.

w sprawie studenckich praktyk zawodowych.

Na podstawie art. 146 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uczelnia organizuje studenckie praktyki zawodowe, zwane dalej „praktykami”, przewidziane w planach studiów.

2. Formę, miejsce i czas trwania praktyki określają, zależnie od decyzji rektora, rady wydziałów lub dziekani, po zasięgnięciu opinii uczelnianego organu samorządu studenckiego.

§ 2. 1. Rektor zawiera porozumienie o prowadzeniu praktyk z podmiotami gospodarczymi, organami administracji państwowej, organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego, rolnikami prowadzącymi indywidualne gospodarstwa rolne, placówkami służby zdrowia lub innymi jednostkami organizacyjnymi, zwanymi dalej „zakładami pracy”, chyba że praktyki odbywają się w jednostkach organizacyjnych uczelni.

2. Porozumienie powinno określać w szczególności: podstawę odbywania praktyki (skierowanie uczelni, umowa o pracę), program praktyki, warunki zakwaterowania i wyżywienia studentów oraz czas trwania praktyki.

§ 3. 1. Dziekan może wyrazić zgodę na odbycie praktyki w wybranym przez studenta zakładzie pracy, jeżeli charakter wykonywanej przez studenta pracy będzie zgodny z programem praktyki.

2. Dziekan może zaliczyć studentowi, jako praktykę, wykonywaną przez niego pracę zarobkową, w tym także za granicą, jeżeli jej charakter spełnia wymagania programu praktyki. W takim przypadku studentowi nie przysługują od uczelni żadne świadczenia z tytułu praktyki.

§ 4. 1. Uczelnia państwowa ze środków przeznaczonych na działalność dydaktyczną pokrywa następujące koszty związane z organizacją praktyk:

- 1) wyżywienia w wysokości ustalonej przez rektora,
- 2) zakwaterowania studentów odbywających praktykę poza miejscem stałego zamieszkania, według kosztów faktycznych nie przekraczających jednak kwoty ustalonej przez rektora,
- 3) przejazdu do miejsca praktyki i z powrotem najtańszym środkiem lokomocji, z uwzględnieniem przysługujących ulg, jeżeli praktyka odbywa się poza miejscem zamieszkania studenta lub siedziby uczelni,
- 4) ekwiwalentu wypłacanego studentom z tytułu odbywania praktyk, na podstawie skierowania, w warunkach

szkodliwych dla zdrowia; wysokość ekwiwalentu ustala rektor,

5) ubezpieczenia uczestników praktyk od następstw nieszczęśliwych wypadków.

2. Uczelnia nie pokrywa kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3—5, tym studentom, którzy odbywają praktykę na podstawie umowy o pracę.

3. Uczelnia nie pokrywa kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, studentom odbywającym na podstawie skierowania praktyki na polskich statkach morskich.

4. Uczelnia nie wypłaca stypendium socjalnego studentom odbywającym praktyki na podstawie umowy o pracę, a także na podstawie skierowania, jeżeli są pokrywane koszty wyżywienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1. Student może zrezygnować z pokrywania przez uczelnię kosztów wyżywienia.

§ 5. Uczelnia jest obowiązana do sprawowania nadzoru dydaktyczno-wychowawczego oraz organizacyjnego nad przebiegiem praktyk.

§ 6. W celu sprawowania nadzoru nad organizacją i przebiegiem praktyk rektor może powołać spośród nauczycieli akademickich uczelni kierownika praktyk.

§ 7. 1. Nadzór dydaktyczno-wychowawczy nad praktyką sprawuje opiekun praktyki, wyznaczony przez rektora na wniosek dziekana spośród nauczycieli akademickich wydziału.

2. Opiekun praktyki jako przedstawiciel uczelni jest przełożonym studentów odbywających praktykę. Odpowiada za realizację praktyki zgodnie z jej celami i ustalonym programem, jest upoważniony do rozstrzygania, wspólnie z kierownictwem zakładu pracy, spraw związanych z przebiegiem praktyki.

3. Szczegółowe obowiązki opiekuna praktyki określa rektor.

§ 8. 1. Zakład pracy jest obowiązany do zapewnienia warunków niezbędnych do przeprowadzenia praktyki, zgodnie z ustaleniami porozumienia zawartego z uczelnią, a w szczególności:

- 1) zapewnienia odpowiednich stanowisk pracy, pomieszczeń, warsztatów, urządzeń, narzędzi i materiałów zgodnie z programem praktyki,
- 2) zapoznania studentów z zakładowym regulaminem pracy, przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej,

- 3) nadzoru nad wykonywaniem przez studentów zadań wynikających z programu praktyki,
- 4) zapewnienia studentom na czas odbywania praktyki odzieży roboczej i ochronnej oraz sprzętu ochrony osobistej i środków higieny, przewidzianych w przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 5) zapewnienia studentom odbywającym praktyki posiłków wzmacniających i regeneracyjnych na zasadach obowiązujących w zakładzie,
- 6) umożliwienia studentom odbywającym praktykę korzystania z opieki zakładowej służby zdrowia,
- 7) umożliwienia studentom korzystania z biblioteki zakładowej oraz zakładowych urządzeń socjalnych i kulturalnych,
- 8) wypłacania studentom odbywającym praktyki na polskich statkach morskich dodatku dewizowego w wysokości do 50% dodatku dewizowego określonego dla najniższych stanowisk marynarskich oraz pokrywania kosztów zakwaterowania i wyżywienia.

2. Zakład pracy może zawrzeć ze studentami umowę o pracę na okres odbywania praktyki.

§ 9. 1. Do studentów odbywających praktyki na podstawie skierowania stosuje się odpowiednio przepisy prawa pracy o ochronie pracy kobiet i młodocianych, o dyscyplinie pracy oraz o bezpieczeństwie i higienie pracy.

2. Zakład pracy może zażądać od uczelni odwołania z praktyki studenta odbywającego praktykę na podstawie skierowania, w wypadku gdy naruszy on w sposób rażąco dyscyplinę pracy. Jeżeli naruszenie dyscypliny spowodowało zagrożenie dla życia lub zdrowia, zakład pracy może nie dopuścić studenta do kontynuowania praktyki w zakładzie.

§ 10. 1. Przedsiębiorstwa armatorskie powinny ubezpieczyć studentów odbywających praktyki na polskich statkach morskich od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób za granicą.

2. Studentom, o których mowa w ust. 1, wykretowanym za granicą wskutek wypadku lub choroby, przysługują od armatora dodatkowe świadczenia, takie same jak członkom załóg statków, na których odbywa się praktyka.

§ 11. Porozumienia w sprawie praktyk, zawarte między uczelniami a zakładami pracy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowują ważność do dnia 31 marca 1992 r., o ile strony porozumienia nie postanowią inaczej.

§ 12. Uczelnia niepaństwowa może pokrywać koszty związane z organizacją praktyk, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

324

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1991 r.

w sprawie trybu postępowania przed kolegiami arbitrażu społecznego.

Na podstawie art. 16 ust. 7 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kolegium Arbitrażu Społecznego przy Sądzie Najwyższym rozstrzyga spory wielozakładowe.

2. Kolegia arbitrażu społecznego przy sądach wojewódzkich, w których są utworzone sądy pracy i ubezpieczeń społecznych — miejscowo właściwe dla siedziby zakładu pracy — rozstrzygają spory zakładowe.

§ 2. W skład kolegium arbitrażu społecznego wchodzi: przewodniczący wyznaczony przez prezesa właściwego sądu spośród sędziów tego sądu oraz po trzech członków wyznaczonych przez każdą ze stron.

§ 3. 1. Postępowanie przed kolegium arbitrażu społecznego wszczyna się na wniosek strony prowadzącej spór zbiorowy w interesie pracowników.

2. Wniosek powinien zawierać określenie stron, przedmiotu sporu oraz wskazywać osoby wyznaczone przez strony na członków kolegium. Do wniosku należy dołączyć protokoły rozbieżności z rokowań i z postępowania mediacyjnego, a także dokumenty istotne dla rozstrzygnięcia sporu.

§ 4. 1. Jeżeli wniosek nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek braków formalnych, prezes sądu wzywa stronę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni.

2. Po bezskutecznym upływie określonego terminu od usunięcia braków formalnych prezes sądu zarządza zwrócenie wniosku stronie.

3. Jeżeli wniosek może otrzymać dalszy bieg, prezes sądu zarządza doręczenie odpisu wniosku drugiej stronie sporu, z wezwaniem do wskazania członków kolegium w terminie 3 dni.

§ 5. 1. Jeżeli strony sporu nie wskazały członków kolegium, prezes sądu wzywa je do usunięcia tego braku w terminie 7 dni.

2. W razie niewskazania członków kolegium przez strony sporu w określonym terminie, prezes sądu zarządza zwrócenie wniosku stronie.

§ 6. Prezes sądu wyznacza bezzwłocznie przewodniczącego kolegium i termin posiedzenia oraz zawiadamia strony i wyznaczonych członków kolegium o terminie i miejscu posiedzenia. Wezwanie i zawiadomienie doręcza się w sposób najbardziej celowy dla przyspieszenia rozstrzygnięcia sporu.

§ 7. 1. Posiedzenie kolegium wyznacza się w budynku sądu, chyba że szczególne względy przemawiają za wyznaczeniem posiedzenia w innym miejscu.

2. Posiedzenia kolegium są jawne. Kolegium może postanowić, że rozpatrzenie sporu nastąpi przy drzwiach